

To tenkrát táta zachytil ten okamžik,
rok osmdesát pět, nedělní vejlet na parník
Dnes když promluví archiv, tak úsměv střídá rozpaky
Na dortu sfoukl svíčky ten kluk, co čekal zázraky (jak ty!)

V nepadnoucím tričku a s debilním účesem,
jsem ten, co mrknul a tím zkazil třídní fotku všem
Zdokumentovali i mé jediné tři lekce tanečních,
prošláplý lakýrky a piva ve Slavii zbyly z nich

My o tom víme svý, to, co je reálný, přežije
Na mládí sedá prach, jen v tvářích na fotkách ještě je

Tak odjakživa já shromažďuju důkazy,
že jsem byl tam a tam a že jsou lidi, co mě provází
Kde vzpomínky jsou v mlze, tam fotky pořád vostrý jsou
Indiáni kecaj, fotky duše nekradou

My o tom víme svý, to, co je reálný, přežije
Na mládí sedá prach, jen v tvářích na fotkách ještě je

Jsme ti, co jejich dětství zvěčnily ruský foťáky,
ve víně mám pravdu a nostalgii, tu taky
I Sněžka je dnes vyšší, jak jsem si ji kdysi maloval,
když měl jsem jiskru v oku a objektiv mě zbožnoval